

Gall fer (Tetrao urugallus)

Gisclareny

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Als boscos del Parc natural del Cadí mOixeró. No té un lloc específic
Emplaçament
Alçada: 1338,4

Coordenades:

Latitud: 42.25002
Longitud: 1.78664
UTM Est (X): 399906
UTM Nord (Y): 4678249

Classificació

Número de fitxa 08093 - 157
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Animal protegit i en perill d'extinció
Protecció Legal
Observacions protecció: DOGC. 148/1992. Llei 3/1988 i Llei 4/1989
Accés Obert
Ús actual: Altres
Titularitat Pública
Titular: Generalitat de Catalunya. Dep. de Medi Ambient i Habitatge. Àrea de Patrimoni natural

Fitxes associades:

[Cal Cargol](#)

Autoria de la fitxa Pere Cascante i Torrella
Data de registre de la fitxa: dj., 08/08/2019 - 02:00

Descripció

El gall fer és una de les espècies més emblemàtiques dels boscos del Pirineu català. Es pot escoltar al llarg del més de maig amb un cant molt específic i significatiu com a període de zel. És difícil de veure i és molt tímid. Es troba en boscos subalpins de pi negre i avet per damunt dels 1700 mts. D'alçada però esporàdicament es troba en cotes més baixes. Els mascles es diferencien de les femelles a que si el primer es caracteritza per ser de dimensions més grosses i amb un plomatge de color gris fosc i negre amb la part del pit amb reflexos de color verd i el carpó de l'ala amb una taca blanca. La part ventral i final de la cua varia cap a un color blanc. Es caracteritza per tenir unes plomes a sota el bec en forma de barba, una cua gran formant un ventall. Una carúncula a l'ull de color roig que s'enfila i coloreja el plomatge en època de zel. La femella té uns colors que s'assemblen més amb l'entorn que l'envolat preferiblement els marronosos fosc i clar amb alguna part blanca. Té carúncula igual que el mascle bé que no tant acentuat. Nida a terra i una femella pon entre 6 i 7 ous que incuba entre 3 i 4 mesos fins que el poll surt de l'ou i s'independitza. La seva alimentació rica i variada es basa en larves, herbes, brots tendres de plantes i a la tardor fruits del bosc com el nabiu, germandorres, groselles i fulles de pi.

Observacions:

El gall fer és molt característic quan està en zel ja que s'ajunten tots els galls en un lloc que s'anomena "cantader" que és on els mascles s'exhibeixen a les femelles. El mascle té una mena de dansa que accentua amb el plomall de la cua en forma de ventall. En aquest punt és on hi ha baralles de molts mascles que acaben amb la mort d'algun d'ells. Això succeeix perquè és el seu moment d'èxtasi que no hi sent ni hi veu i és una presa fàcil.

Història

Si bé el gall fer està protegit a Espanya des del 1986, les seves poblacions han anat disminuint poc a poc fins a nivell alarmant segons la regió. Tot i que la caça furtiva està molt perseguida, actualment la destrucció i alteració de l'hàbitat és la principal causa de desaparició, com la desforestació, la presència d'activitats humanes, la construcció de línies elèctriques, etc.

Bibliografia

GENERALITAT DE CATALUNYA. Departament de medi ambient i habitatge. Parc Natural del Cadí Moixeró. Opuscle de la fauna Català/anglès; www.sioc.cat/fitxa.php?sp=TETURO; <https://monnaturapirineus.net>

